

Міністерство освіти і науки України
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ МІСЬКОГО
ГОСПОДАРСТВА ім. О. М. БЕКЕТОВА

Навчально-науковий інститут архітектури, містобудування та дизайну

Кафедра дизайну та 3D-моделювання

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до бакалаврської дипломної роботи
на тему:

ІНТЕР'ЄР СПАЛЬНІ З МЕБЛЯМИ КОМПАНІЇ «KUBIS»

Виконала: ст. 4 курсу, гр. Дизайн 2022-1
022 «Дизайн»

Гулевська М.Ю.

Керівник: канд. мист., проф. Вергунов С.В.

Рецензент: асист. Зінченко А.Г.

Зав. кафедри
Д3D: канд. мист., доц. Вергунова Н.С.

Харків – 2026р.

ЗМІСТ

ДИЗАЙНЕРСЬКЕ ТА ТЕХНІЧНЕ ЗАВДАННЯ НА ПРОЄКТ	3
ВСТУП.....	5
МЕТА, ЗАВДАННЯ ТА ОБ'ЄКТ ПРОЄКТУ	7
РОЗДІЛ 1. ДОСЛІДЖЕННЯ ТА АНАЛІЗ АНАЛОГІВ І ПРОТОТИПІВ В КОНТЕКСТІ ПРОЄКТНОЇ СИТУАЦІЇ	9
1.1 Еволюція та аналіз концепції інтер'єру	9
1.2. Аналіз аналогів та прототипів	12
1.3 Аналіз замовника. Аналіз діяльності меблевої компанії «KUBIS»	15
РОЗДІЛ 2. ЕРГОНОМІЧНІ ТА ІНЖИНІРИНГОВІ ВИМОГИ ДО ОБ'ЄКТА ПРОЄКТУВАННЯ	19
2.1 Ергономічні та інжинірингові вимоги	19
2.2 Функціональне-планувальне вирішення інтер'єру спальні	23
2.3 СМФ-стратегія у проектуванні інтер'єру спальні	27
РОЗДІЛ 3. ОБҐРУНТУВАННЯ ДИЗАЙНЕРСЬКОЇ ПРОЄКТНОЇ ПРОПОЗИЦІЇ ІНТЕР'ЄРУ СПАЛЬНОЇ КІМНАТИ.....	31
3.1 Планувальне рішення інтер'єру спальні	31
3.2 Ергономічний аналіз меблевого комплекту.....	34
3.3 Конструктивно-технологічний аналіз рішення меблевого комплекту.....	36
3.4 Художньо-образне рішення інтер'єру спальні	39
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ	42
ДОДАТОК А. АНАЛОГИ І ПРОТОТИПИ.....	45
ДОДАТОК Б. ПОШУКОВІ ЕСКІЗИ, ПЛАНУВАЛЬНЕ РІШЕННЯ, ДИЗАЙН-РІШЕННЯ МЕБЛЕВОГО КОМПЛЕКТУ, ЕСКІЗ ПРОЄКТНОЇ ГРАФІКИ	50

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ МІСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ О.М. БЕКЕТОВА
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ АРХІТЕКТУРИ, МІСТОБУДУВАННЯ ТА ДИЗАЙНУ
КАФЕДРИ «ДИЗАЙНУ ТА 3D-МОДЕЛЮВАННЯ» І «ДИЗАЙНУ ТА ІНТЕР'ЄРУ»
СПЕЦІАЛЬНІСТЬ 022 ДИЗАЙН

«ЗАТВЕРДЖЕНО»
КАФЕДРОЮ «ДЗД»
«2» лютого 2026р.,
зав. каф. «ДЗД»

доцент Н.Вергунова

«ЗАТВЕРДЖЕНО»
КАФЕДРОЮ «ДІ»
«2» лютого 2026р.,
зав. каф. «ДІ»

професор С.Вергунов

ЗАВДАННЯ
на дипломну роботу бакалавра

ГУЛЕВСЬКА МАРІЯ

1. Тема проекту: **Інтер'єр спальні з меблями компанії «KUBIS».**
Bedroom interior with furniture from «KUBIS».
затверджена наказом ХНУМГ від «12» березня 2026 року, № 250-03
2. Строк здачі студентом закінченого проекту **19 червня 2026 року**
3. Вихідні дані до проекту: **ДИЗАЙНЕРСЬКЕ ТА ТЕХНІЧНЕ (при наявності) ЗАВДАННЯ ЗА ТЕМОЮ ПРОЕКТА, РІЗНОМАНІТНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ДЖЕРЕЛА.**
4. Зміст розрахунково-пояснювальної записки (перелік питань, які повинні розглядатися): **ВСТУП; ДИЗАЙНЕРСЬКИЙ АНАЛІЗ АНАЛОГІВ І ПРОТОТИПУ В КОНТЕКСТІ ПРОЄКТНОЇ СИТУАЦІЇ (якщо вони є); АНАЛІЗ ПРОБЛЕМНОЇ СИТУАЦІЇ (при без аналогового проектуванні); ЕРГОНОМІЧНІ ТА ІНЖИНІРИНГОВІ ВИМОГИ ДО ОБ'ЄКТА ПРОЄКТУВАННЯ; ОБҐРУНТУВАННЯ ДИЗАЙНЕРСЬКОЇ ПРОПОЗИЦІЇ ТА ПРАКТИЧНА РЕАЛІЗАЦІЯ ПРОЄКТНОЇ КОНЦЕПЦІЇ; ЛІТЕРАТУРА; ДОДАТКИ.**
5. Перелік макетно-графічного матеріалу (з точним зазначенням обов'язкових креслень) **ОРТОГОНАЛЬНІ ПРОЕКЦІЇ У КОЛЬОРІ; ПЕРСПЕКТИВА У КОЛЬОРІ; ГАБАРИТНО – КОМПОНОВОЧНА СХЕМА З ВНУТРІШНІМ ПРИСТРОЄМ ЙОГО АГРЕГАТИВ або ПЛАЗОВІ КРЕСЛЕННЯ ОБ'ЄКТА, КОМБІНОВАНІ ЗІ СПЕЦИФІКАЦІЄЮ ЙОГО АГРЕГАТИВ; ВУЗЛИ, ОКРЕМІ ВИДИ ТА ФРАГМЕНТИ ЗАСОБУ (при необхідності), ІНТЕР'ЄРНІ ПРОСТОРИ ТА ОЗДОБЛЕННЯ (при необхідності); АРХІТЕКТУРА ПРОДУКТУ: РЕНТГЕН – СХЕМА або СТРУКТУРОВА ПОСЛІДОВНІСТЬ ПОБУДОВИ ПРОДУКТУ (ПРОЦЕС СТРУКТУРУВАННЯ); ЕРГОНОМІЧНА СХЕМА або СХЕМА ВЗАІМОДІЇ З КОРИСТУВАЧЕМ (ОПЕРАТОРОМ); СХЕМА ПОСАДКИ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ (при необхідності); СХЕМИ ДІАПАЗОНІВ РУХУ РУХЛИВИХ ЧАСТИН АБО МЕХАНІЗМІВ ОБ'ЄКТА (при необхідності); КАРКАСНЕ ПРЕДСТАВЛЕННЯ ОБ'ЄКТА, ЩО МАКСИМАЛЬНО ВИРАЖАЄ ПРОЦЕС ФОРМОУТВОРЕННЯ (при необхідності); ДЕМОНСТРАЦІЙНИЙ МАКЕТ У ВІДПОВІДНОМУ МАСШТАБІ З ІМІТАЦІЄЮ КОЛЬОРОВО-ФАКТУРНОГО РІШЕННЯ ОБ'ЄКТУ АБО ДІЮЧИЙ ПРОТОТИП.**
6. Консультанти по проекту, із зазначенням розділів проекту, що стосуються їх

7. Дата видання завдання: **2 лютого 2026 року**

Керівник проекту професор кафедри «ДІ»

ВЕРГУНОВ С.

Завдання прийняла до виконання

ГУЛЕВСЬКА М.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№	Назва етапів проєкту	Термін виконання
1.	Затвердження теми дипломного проєкту	2 лютого 2026 р.
2.	Маркетингові дослідження, збір інформації, та її аналіз	03.02. – 16.02.26
3.	Написання першої частини пояснювальної записки, та її затвердження	17.02. – 05.03.26
4.	Кафедральний перегляд 1-го етапу дипломного проєктування: збір та систематизація інформаційного матеріалу. Формування проєктної концепції. затвердження принципового напрямку дизайн-розробки та 1-ї частини пояснювальної записки	6 березня 2026 р.
5.	Розробка основного напрямку концепції, та її затвердження	07.03. – 24.03.26
6.	Розробка принципового дизайнерського рішення	07.03. – 02.04.26
7.	Написання другої частини пояснювальної записки, та її затвердження	07.03. – 02.04.26
8.	Кафедральний перегляд 2-го етапу дипломного проєктування: обґрунтування проєктної концепції, затвердження принципового дизайнерського рішення та об'єму дипломних матеріалів, та 2-ї частини пояснювальної записки	3 квітня 2026 р.
9.	Розробка дизайнерського рішення, побудова 3D-моделі	04.04. – 19.04.26
10.	Проробка художньо-пластичної, конструктивно-технологічної та ергономічної форми об'єкту	20.04. – 30.04.26
11.	Кафедральний перегляд 3-го етапу дипломного проєктування: оцінка рівня художньо-пластичної, конструктивно-технологічної та ергономічної проробки форми, об'єктів візуальних комунікацій та мультимедійного дизайну	1 травня 2026 р.
12.	Корегування 3D-моделі у частині нюансної проробки елементів, поверхонь та конструктивних вузлів виробу.	02.05. – 07.05.26
13.	Написання третьої частини пояснювальної записки, та її затвердження	08.05. – 14.05.26
14.	Кафедральний перегляд 4-го етапу дипломного проєктування: звіт з переддипломної практики. Нюансна проробка елементів, конструктивних вузлів виробу, об'єктів візуальних комунікацій та мультимедійного дизайну; кольорово-фактурне рішення	15 травня 2026 р.
15.	Виконання демонстраційного макета	16.05. – 31.05.26
16.	Розробка ескізу графічної частини дипломного проєкту (М 1:10)	16.05. – 31.05.26
17.	Закінчення роботи з усіма складовими дипломного проєкту бакалавра	16.05. – 31.05.26
18.	Кафедральний перегляд 5-го етапу дипломного проєктування: затвердження ескізу демонстраційної проєктної графіки, макетної частини та повного складу пояснювальної записки. Допуск до захисту дипломного проєкту	01 червня 2026 р.
19.	Підготовка компонентів (рендерів та креслень) графіки, завантаження файлів в групи захисту у Teams.	02.06. – 21.06.26
20.	Захист дипломних проєктів бакалаврів	24 - 26. 06. 2026

Студент - дипломник _____

ГУЛЕВСЬКА М.

Керівник проєкту проф. кафедри «ДІ» _____

ВЕРГУНОВ С.

ВСТУП

Важливу роль у формуванні інтер'єру спальні відіграють меблі, адже саме вони визначають основну функціональну структуру простору та значною мірою впливають на його художній образ. Меблеві елементи мають бути не лише візуально привабливими, а й зручними у використанні, конструктивно продуманими, технологічно реалістичними та адаптованими до потреб користувача. У цьому контексті актуальним є звернення до виробничих можливостей компанії «KUBIS», оскільки аналіз її діяльності, асортименту, матеріалів, конструктивних рішень та напрямів роботи дає змогу створити не абстрактний дизайнерський задум, а практично обґрунтований меблевий комплект, який може бути реалізований у межах конкретного виробничого підходу. Такий принцип проєктування дозволяє поєднати авторську концепцію інтер'єру з реальними технологічними можливостями виготовлення меблів.

Цей дипломний проєкт присвячений розробці інтер'єру спальні з меблевим комплектом, створеним на основі аналізу виробничих можливостей компанії «KUBIS». У ході роботи було досліджено об'єкти, з якими працює компанія, типи меблів, які вона виготовляє, особливості матеріалів, конструкцій, оздоблення та загальної стилістики меблевих виробів. На основі проведеного аналізу було сформовано авторський меблевий комплект для спальні, що складається із семи елементів. Розробка такого комплекту дала можливість розглядати спальню як цілісне предметно просторове середовище, у якому кожен меблевий об'єкт має власне функціональне призначення, але водночас працює у взаємозв'язку з іншими елементами інтер'єру.

Окрему увагу в дипломному проєкті приділено створенню трьох варіацій меблевого комплекту, а саме «Економ», «Стандарт» та «Преміум». Такий підхід дозволяє показати гнучкість проєктного рішення та його адаптацію до різного рівня бюджету, матеріального наповнення і візуальної виразності. Варіація «Економ» орієнтована на раціональність, простоту

конструкцій та доступність матеріалів, варіація «Стандарт» передбачає збалансоване поєднання якості, естетики та функціональності, а варіація «Преміум» акцентує увагу на більш виразних матеріалах. Завдяки цьому меблевий комплект розглядається не як єдине незмінне рішення, а як система, що може змінюватися відповідно до потреб замовника, фінансових можливостей та бажаного рівня інтер'єрного образу.

У процесі виконання дипломного проєкту було сформовано загальну концепцію інтер'єру спальні, визначено його функціональне зонування, композиційне рішення, стилістичний напрям, колористику та принципи підбору матеріалів. Важливим завданням стало не лише створення привабливого візуального образу, а й обґрунтування кожного меблевого елемента з погляду зручності, практичності та можливості виготовлення. Кінцевим результатом роботи є цілісний інтер'єрний проєкт спальні з меблевим комплектом із семи елементів, розробленим у трьох варіаціях. Проєкт спрямований на створення гармонійного, функціонального та естетично виразного середовища, у якому меблі, оздоблювальні матеріали, освітлення та загальна атмосфера простору поєднані в єдину продуману систему.

МЕТА, ЗАВДАННЯ ТА ОБ'ЄКТ ПРОЄКТУ

Актуальність проєкту зумовлена трансформацією сучасного житлового простору в бік мультифункціональності та підвищених вимог до психологічного комфорту. В умовах стрімкого темпу життя спальня перестає бути лише місцем для сну, перетворюючись на персональну зону регенерації, що потребує індивідуального підходу до проєктування меблів. Використання стандартних рішень поступається місцем кастомізованим системам, які враховують архітектурні особливості приміщення та персональні сценарії користувача. Співпраця з локальними виробниками, такими як компанія «KUBIS», дозволяє реалізувати складні дизайнерські ідеї з використанням передових технологій обробки матеріалів та інтегрованих інтелектуальних систем.

Об'єкт проєктування: процес формування предметно-просторового середовища спальної кімнати через розробку гарнітура корпусних та м'яких меблів, що відповідають сучасним стандартам ергономіки, інженерії та естетики.

Мета проєкту: розробка трьох комплектів цілісних меблевих ансамблів для спальні (у складі 7 одиниць), який гармонійно поєднує в собі інноваційні конструктивні рішення, принципи «емоційного мінімалізму» та високу функціональну ефективність, забезпечуючи комфортне середовище для відпочинку та зберігання речей.

Методологічна послідовність виконання дипломного завдання базується на системному підході, що забезпечує плавний перехід від ідейного задуму до технічної реалізації об'єктів. Процес розпочинається з етапу передпроєктного аналізу та створені концепції, у межах якого визначається образно-ідейна метафора проєкту, обирається стилістичний вектор та формується CMF-стратегія, що задає палітру матеріалів та фактур. Наступним кроком є функціонально-планувальне вирішення, де здійснюється зонування простору спальні, розробляються оптимальні схеми циркуляції та

визначається ергономічне розташування меблів відносно архітектурних особливостей приміщення. Основним етапом є художнє та технічне проєктування, що передбачає ескізний пошук форми для семи обраних об'єктів (ліжка, приліжкових тумб, шафи, комод, туалетного столика, пуфа та рейла) з подальшою деталізацією їхнього конструктиву, вибором фурнітури та систем прихованого освітлення. Завершується робота етапом візуалізації та технічного документування, який включає створення фотореалістичних рендерів інтер'єру та розробку робочих креслень із деталізацією складних вузлів примикання, що підтверджує технологічну готовність проєкту до реалізації на виробничій базі компанії «KUBIS».

Завдання проєкту:

- Проаналізувати світові та вітчизняні тенденції в дизайні інтер'єрів та меблів для спальних кімнат.
- Дослідити діяльність меблевої компанії «KUBIS», проаналізувати реалізовані проєкти та філософію бренду.
- Сформувати ергономічні та інженерні вимоги до об'єктів проєктування з урахуванням антропометричних параметрів користувача.
- Розробити функціонально-планувальне рішення простору спальні з раціональним зонуванням.
- Обґрунтувати художньо-стилістичну концепцію та обрати оптимальну СМФ-стратегію.
- Виконати технічне проєктування 7-ми об'єктів меблів (ліжка, приліжкові тумби, шафа, комод, туалетний столик, пуф, рейл) із деталізацією конструктивних вузлів та підбором фурнітури.

РОЗДІЛ 1. ДОСЛІДЖЕННЯ ТА АНАЛІЗ АНАЛОГІВ І ПРОТОТИПІВ В КОНТЕКСТІ ПРОЄКТНОЇ СИТУАЦІЇ

1.1 Еволюція та аналіз концепції інтер'єру

Генезис інтер'єрного середовища є безперервним процесом адаптації архітектурної оболонки до мінливих потреб людського тіла та духу, де ключовим фактором трансформації завжди виступав соціокультурний та технологічний прогрес. Історія формування інтер'єру як самостійної дисципліни відображає інтелектуальний поступ цивілізації, де внутрішній простір поступово еволюціонував від примітивного укриття до складної екосистеми, що задовольняє найтонші естетичні та психологічні потреби людини. Початковою точкою відліку можна вважати античність, де в Давньому Єгипті та Греції вперше виникло поняття гармонії між архітектурною формою та її наповненням; саме тоді з'явилися перші зразки меблів, що враховували анатомію людини (клісмози (рис. 1.1), а стіни почали оздоблюватися фресками, що візуально розширювали простір [26]. У період розквіту Римської імперії було закладено фундамент інженерного комфорту: винайдення гіпокауста (системи підлогового опалення) вперше дозволило розглядати інтер'єр як кліматично контрольоване середовище, що радикально змінило розстановку меблів, звільнивши центр кімнати від відкритих вогнищ.

Проте з падінням античного світу в Середні віки концепція інтер'єру зазнала регресу до суто утилітарних форм, де комфорт був витіснений аскетизмом, а простір став «мобільним» (саме слово *meuble* походить від латинського *mobilis* — рухомий). Замкові зали були мульти-функціональними, слугуючи одночасно місцем для бенкетів, сну та державних справ, а мобільність меблів була продиктована готовністю до переїздів. Цікавим історичним моментом є поява гобеленів, які виконували інженерну функцію теплоізоляції кам'яних стін, та механічних годинників у XIV столітті, що почали диктувати новий ритм життя та зонування часу в межах одного

приміщення. Справжнє народження інтер'єру як «мистецтва жити» відбулося в епоху Відродження, коли людина стала центром всесвіту, а анфіладне планування перетворило простір на інструмент демонстрації багатства. В епоху Просвітництва винахід дзеркал великого формату венеційськими майстрами призвів до появи концепції «світлового дизайну», де природне світло багаторазово відбивалося, створюючи ілюзію нескінченності та складні візуальні сценарії, що стало прототипом сучасного панорамного скління.

Важливий злам стався у XVIII столітті з виникненням поняття «приватності»: розвиток буржуазного побуту привів до появи коридорної системи та спеціалізації приміщень (кабінетів, їдалень, будуарів). Промислова революція XIX століття радикально змінила фізику простору: розвиток металургії дозволив замінити масивні несучі стіни на чавунні колони, що породило стиль Ар-Нуво. Тут інтер'єр вперше почав трактуватися як Gesamtkunstwerk — цілісний витвір мистецтва, де кожна деталь була частиною єдиного органічного ансамблю. Проте надмірність декору була жорстко розкритикована на початку XX століття Адольфом Лоосом у маніфесті «Орнамент і злочин», що відкрило шлях до радикального модернізму та школи Bauhaus. Проголошений маніфест «форма слідує за функцією» очистив простір від орнаментального «сміття», а архітектори, як-от Ле Корбюзьє, почали розглядати будинок як «машину для житла» [15]. Винахід трубчастої сталі Марселем Брейєром та розробка модульних систем у 1920-х роках стали предтечею сучасних вбудованих корпусних меблів, перетворивши дизайн на точну науку про ергономіку та логістику пересувань.

Після Другої світової війни епоха Mid-century Modern принесла нові матеріали (пластик та гнуту фанеру), зробивши дизайн демократичним. У другій половині XX століття, з розвитком постмодернізму, інтер'єр став майданчиком для іронії, проте цифрова революція кінця 90-х років повернула фокус на технологічність: поява персональних комп'ютерів та бездротових технологій остаточно змінила прив'язку меблів до стаціонарних точок. Сучасний етап розвитку, який ми спостерігаємо у 2020-х роках,

характеризується переходом до «цифрового гуманізму» та сталого проєктування (Sustainability). Сьогодні інтер'єр розглядається як живий організм, що реагує на присутність людини за допомогою датчиків, а еволюція пройшла шлях від репрезентативності до персоналізації. Головним завданням простору тепер є підтримка ментального здоров'я власника через «тиху ергономіку» та біофільні патерни, що є фундаментальним при індивідуальному проєктуванні простору (рис 1.2). Ця тривала історія від холодного каменя замків до адаптивного «розумного» дому доводить, що інтер'єр є найбільш інтимний шар цивілізації, який трансформує інновації у щоденний персоналізований комфорт.

Сучасний вектор розвитку інтер'єрного дизайну на період 2025–2026 років визначається концепцією «емоційного функціоналізму», де естетика тісно переплетена з психологічним комфортом та технологічною довершеністю. Аналіз світових виставок, таких як Salone del Mobile та IMM Cologne, вказує на домінування м'якого мінімалізму, що відходить від стерильності на користь насичених фактур та обволікаючих форм [35]. Провідні тренд-бюро, зокрема WGSN, підкреслюють перехід до «тактильного дизайну», де ключову роль відіграють матеріали з виразною структурою: букле, шеніл, матовий натуральний шпон та камінь із глибоким малюнком прожилок. У колористиці спостерігається відмова від холодних сірих відтінків на користь «землистих» та «істівних» тонів, таких як теракота, какао, фісташковий та глибокий оливковий, що створюють відчуття захищеності в інтимній зоні спальні [37].

Важливим технологічним трендом є невидима інтеграція «розумних» систем безпосередньо в меблевій конструкції. Це проявляється у використанні прихованих бездротових зарядних пристроїв у приліжкових тумбах, інтегрованих сенсорних панелей управління освітленням у підголів'я ліжок та адаптивних систем зберігання з автоматизованими доводчиками. Екологічність трансформується з маркетингового гасла в інженерну необхідність, що змушує виробників, використовувати сертифіковані плити з

низькою емісією формальдегідів, перероблені композити та натуральні фінішні покриття на основі олій та воску. Особлива увага приділяється світловому дизайну, де пріоритетом стає біодинамічне освітлення, здатне змінювати колірну температуру протягом вечора для підтримки природного вироблення мелатоніну.

Ергономіка меблів нового сезону тяжіє до монолітності та відсутності зайвої фурнітури. Системи відкривання «push-to-open» та інтегровані в фасади профільні ручки дозволяють створювати безшовні меблеві фасади, що візуально розширюють простір. У дизайні спальних груп спостерігається акцент на архітектурності підголів'я ліжка, яке часто стає головною композиційною віссю інтер'єру, виконуючи роль акцентної стіни. Такий комплексний підхід до формування середовища дозволяє створювати інтер'єри, що не втрачати актуальності протягом наступного десятиліття завдяки поєднанню тривких натуральних матеріалів та гнучких функціональних рішень.

1.2. Аналіз аналогів та прототипів

Сучасна проєктна практика в дизайні інтер'єру спальних кімнат та меблевих систем демонструє чіткий вектор на створення мультисенсорного середовища, де естетика невід'ємна від інженерної досконалості. Світовий досвід, репрезентований італійськими брендами-трендсетерами, такими як Poliform, Molteni&C та Lema, задає стандарти архітектурної інтеграції меблів у простір. Зокрема, аналіз гардеробної системи Senzafine від Poliform (рис. 1.3) ілюструє концепцію «невидимого дизайну»: використання скляних фасадів з інтегрованим профілем та внутрішнього підсвічування перетворює зону зберігання на світловий арт-об'єкт, що візуально розширює межі спальні [28]. Аналогічно, бренд Molteni&C у своїх останніх колекціях робить акцент на тактильності та прихованій цифровізації, впроваджуючи бездротові зарядні

модулі в дерев'яні поверхні приліжкових систем, що відповідає глобальному тренду на «чистий» інтер'єр без зайвих дротів та візуального шуму.

Український дизайн сьогодні виступає на рівних зі світовими аналогами, привносячи в концепцію мінімалізму унікальну автентичність та ремісничу майстерність. Аналіз проєктів бюро Yodezeen (наприклад, громадські та приватні простори в ЖК преміум-класу) демонструє використання монументальних форм та дорогих фактур, натурального каменю та екзотичного шпону, що створюють атмосферу «тихої розкоші». У роботах Makhno Studio (зокрема проєкти Zemna та Tuman) простежується біофільний підхід, де меблі набувають недосконалих, природних форм, нагадуючи об'єкти природи, що критично важливо для створення затишку в інтимній зоні спальні [30]. Своєю чергою, проєкти balbek bureau (Слава Балбек), як-от Vusylkivska, ілюструють майстерне поєднання історичного контексту з сучасним функціоналізмом, де кожен меблевий елемент є лаконічним, але має чітке ергономічне обґрунтування (рис. 1.4) [2].

Особливої уваги заслуговує концепція «теплого мінімалізму», яку активно розвивають українські дизайнери, зокрема Олена Корж у проєкті «Квартира з хвилями» (рис. 1.5). Тут спальня стає місцем релаксації за рахунок плавних ліній та м'якої кольорової гами (бежеві та природні тони), що перегукується з аналітикою порталу Bed Threads про домінування теракотових та шавлієвих відтінків у 2026 році. Аналіз проєктів Intuition Design підтверджує популярність стилю «Джапанді» (Japandi), що є синтезом скандинавської функціональності та японської естетики «вабі-сабі», де меблі відрізняються низькою посадкою та відкритими текстурами деревини. Проєкти Poroda House (рис. 1.6), Svitlo Apartment (рис. 1.7), на платформі Behance, показують, що провідним трендом стає кастомізація: меблі розробляються під конкретний архітектурний сценарій, що є синергією дизайнерської думки та виробничих можливостей компаній [6].

Загальний вектор руху світових та українських дизайн-студій сьогодні демонструє безпрецедентну синхронізацію, зумовлену глобалізацією

інформаційного простору та спільними викликами сучасності. Провідні закордонні інституції, такі як італійські чи скандинавські бюро, рухаються в напрямку «радикальної сталості» та інтелектуальної мінімалізації, де кожен предмет меблів розглядається не лише як естетичний об'єкт, а як частина замкнутого екологічного циклу з мінімальним вуглецевим слідом. Вектор українських студій, таких як Makhno Studio [21], Yodezeen чи balbek bureau, хоч і розділяє глобальну пристрасть до лаконічності та якості, зміщується в бік «нової автентичності» та емоційної глибини. Український дизайн часто є більш тактильним та ремісничим, де досконалість фабричного виробництва навмисно підкреслюється «живими» матеріалами: обпаленим деревом, ручною керамікою або текстилем з локальними кодами, що створює унікальний баланс між високими технологіями та корінням.

Головна розбіжність між закордонними та українськими трендами полягає у психологічному наповненні простору: якщо європейський дизайн тяжіє до функціонального спокою та соціальної відповідальності, то український сьогодні виступає як маніфест стійкості та пошуку ідентичності. Вітчизняні проекти часто вирізняються більшою сміливістю в експериментах з масштабом та матеріалами, що зумовлено потребою створювати «місця сили» в умовах високої турбулентності. Українські компанії успішно адаптують закордонні інженерні стандарти, додаючи до них локальну гнучкість у кастомізації. Таким чином, сучасний дизайн спальні в Україні не є вторинним щодо світового; він є органічною частиною глобального контексту, що збагачує його унікальним емоційним досвідом та акцентом на персоналізації, що робить вітчизняні меблеві системи конкурентоспроможними на рівні з найкращими закордонними зразками.

Таким чином, аналіз аналогів підтверджує, що сучасна спальня — це високотехнологічний простір, де інноваційні матеріали (перероблені композити, 3D-друк) поєднуються з вічними цінностями, наприклад натуральним деревом та світлом. Українські прототипи демонструють здатність інтегрувати ці світові тенденції в локальний контекст, створюючи

продукти, які за якістю інженерії та рівнем дизайну конкурують із лідерами ринку ICFE Look Book та номінантами Dezeen Awards 2025 [10].

1.3 Аналіз замовника. Аналіз діяльності меблевої компанії «KUBIS»

Діяльність харківської компанії «KUBIS» на сучасному ринку меблів України характеризується вектором на індивідуалізацію та високо-технологічне виробництво корпусних систем преміального та середнього сегментів. Заснована у 2008 році, компанія пройшла еволюцію від локального цеху до сучасного підприємства повного циклу, що спеціалізується на реалізації складних інтер'єрних рішень за авторськими проєктами [17]. Аналіз діяльності замовника свідчить, що головною конкурентною перевагою бренду є поєднання архітектурного підходу до дизайну з точністю інженерного виконання. Виробнича філософія компанії базується на концепції «індивідуального конструктора», де кожен виріб, від ліжка до складних гардеробних систем, розробляється з урахуванням специфічної ергономіки конкретного приміщення, що дозволяє нівелювати конструктивні недоліки планування та максимально ефективно використовувати корисну площу.

Масштабування діяльності компанії та відкриття повноцінних шоурумів не лише у Харкові, а й у Києві, свідчить про перехід «KUBIS» на загальнонаціональний рівень та зміцнення позицій як одного з лідерів у сегменті індивідуального меблювання преміумкласу. Наявність столичного представництва підкреслює високу довіру замовників та здатність компанії забезпечувати складну логістику та монтаж об'єктів у різних регіонах України. Аналіз актуальних робіт компанії через цифрові медіаресурси, зокрема Instagram, виявляє чіткий фокус на «тотальній кастомізації»: виробник не обмежується стандартними розмірними сітками, а пропонує рішення, де меблі буквально стають частиною архітектури будинку [18]. Це проявляється у створенні безшовних шаф «у стелю», інтеграції меблевих фасадів зі стіновими

панелями та розробці складних вузлів примикання, що дозволяє досягти монолітного вигляду інтер'єру.

Технологічний потенціал «KUBIS» дозволяє працювати з широким спектром сучасних матеріалів, що є критично важливим для реалізації актуальних CMF-стратегій. У виробництві використовуються екологічно безпечні плити МДФ та ДСП європейського стандарту (E1), натуральний шпон, загартоване скло, анодований алюміній та інноваційні акрилові панелі з ефектом «anti-fingerprint». Компанія активно впроваджує в конструктив меблів фурнітуру лідерів світового ринку (Blum, Hettich), що забезпечує довговічність та безшумність експлуатації, що є першочерговою вимогою для меблів спальної кімнати. Важливим аспектом аналізу є здатність виробника інтегрувати в меблеві конструкції приховане світлодіодне освітлення та сенсорні системи управління, що відповідає світовому тренду на «розумні» інтер'єри [19]. Це дозволяє створювати не просто набір предметів, а цілісні світло-предметні композиції, де меблі виконують роль архітектурних акцентів.

Аналіз цільової аудиторії «KUBIS» демонструє орієнтацію на споживача, який цінує унікальність, тактильний комфорт та довговічність. Цільова аудиторія бренду: переважно успішні професіонали, люди з високими вимогами до естетики, які сприймає житловий простір як інвестицію в якість життя, підприємці та представники творчих індустрій у віці від 25 до 45 років, які належать до сегментів «середній+» та «преміум». Їхній стиль життя характеризується високим темпом, інтелектуальною насиченістю та прагненням до персоналізації власного оточення. Основними потребами аудиторії є безкомпромісна якість матеріалів, бездоганна ергономіка (відсутність зайвих рухів при експлуатації) та візуальна чистота простору. Вони цінують «непомітний сервіс» меблів: безшумне відкривання фасадів, інтегровані цифрові рішення та тактильно приємні поверхні. Крім того, цей споживач є свідомим та поінформованим, він звертає увагу на екологічність виробництва та походження сировини, надаючи перевагу локальним брендам

із високою репутацією, які здатні запропонувати індивідуальне рішення замість мас-маркету.

Окремої уваги заслуговує розвинена культура партнерства «KUBIS» із професійною спільнотою архітекторів та дизайнерів інтер'єру. Компанія зарекомендувала себе як надійного технологічного виконавця, куди автори проєктів звертаються для реалізації найскладніших ідей, що потребують нестандартних інженерних рішень. Дизайнери та замовники обирають «KUBIS» саме за їхню здатність точно інтерпретувати авторську концепцію, перетворюючи візуалізації на функціональні та довговічні об'єкти. Така синергія творчого задуму та виробничої експертизи дозволяє створювати унікальні житлові простори, де меблі ідеально відповідають загальній стилістиці та технічним параметрам об'єкта. Подібна довіра з боку професійного середовища підтверджує репутацію компанії як експерта, що здатен реалізувати проєкт будь-якої складності, дотримуючись високих стандартів якості та естетики.

Портфель продукції компанії у сегменті спалень включає ліжка з м'якими узголів'ями, приліжкові блоки з інтегрованими портами зарядки, вбудовані гардеробні з використанням алюмінієвих профілів та скляних фасадів, а також підвісні консольні столики (рис. 1.8). Такий асортимент дозволяє закривати повний цикл комплектації спальної зони в єдиній стилістиці. В умовах сучасного Харкова компанія також демонструє високу адаптивність та стійкість, продовжуючи розвивати культуру локального виробництва та підтримуючи економічний потенціал регіону, що додає проєкту соціальної значущості. Таким чином, вибір компанії «KUBIS» як бази для дипломного проєкту дозволяє поєднати авторську дизайнерську ідею з потужними технологічними можливостями реального виробника, що гарантує життєздатність та високу естетичну цінність фінального результату [17].

Особливе місце в інженерному арсеналі «KUBIS» посідає робота зі світлом та скляними конструкціями, що є візитівкою їхніх сучасних спалень та гардеробних. Аналіз реалізованих кейсів показує майстерне використання

тонкопрофільних систем та широкоформатного скла з різним ступенем тонування, що в поєднанні з інтелектуальним внутрішнім підсвічуванням створює ефект «музейної експозиції» особистих речей. Компанія робить ставку на сервіс повного циклу: від детальної 3D-візуалізації технічних вузлів до постгарантійного обслуговування, що формує високу лояльність аудиторії. Філософія бренду, зафіксована в концепції «KUBIS» — це меблі, що мають характер, базується на втіленні сміливих дизайнерських ідей через призму технологічної дисципліни.

Важливим аспектом соціальної відповідальності та стратегічного розвитку компанії «KUBIS» є її статус офіційного стейкхолдера кафедр Дизайну інтер'єру та Дизайну та 3D-моделювання Харківського національного університету міського господарства імені О. М. Бекетова. Така співпраця забезпечує міцний зв'язок між академічною освітою та реальним сектором економіки, дозволяючи студентам інтегруватися у професійне середовище ще на етапі навчання. Компанія активно залучає молодих спеціалістів до практичної діяльності, надаючи їм унікальну можливість бачити роботу меблевого бізнесу зсередини — від розробки технічного креслення до складних процесів виробництва та монтажу. Це не лише сприяє професійному зростанню майбутніх дизайнерів, а й формує кадровий резерв галузі, забезпечуючи ринок фахівцями, які вже мають досвід роботи з реальними замовленнями та сучасним обладнанням.

РОЗДІЛ 2. ЕРГОНОМІЧНІ ТА ІНЖИНІРИНГОВІ ВИМОГИ ДО ОБ'ЄКТА ПРОЄКТУВАННЯ

2.1 Ергономічні та інжинірингові вимоги

Ергономічне проектування інтер'єру спальні базується на методах антропометрії, що дозволяють привести параметри предметного середовища у відповідність до фізичних розмірів та динамічних можливостей людського тіла. Основним завданням є створення безбар'єрного простору, де кожен рух користувача є природним і безпечним. Ергономічні вимоги поділяються на аналіз статичних зон (відпочинок) та динамічних зон (рух та експлуатація систем зберігання).

Ключовим показником комфорту є вільний простір навколо ліжка, головного композиційного та функціонального центру. Згідно з нормативами ергономіки [24], розрахованими на людину середньої статури, мінімально допустимі відстані становлять:

- Прохід навколо ліжка: мінімум 60–70 см від краю матраца до стіни або перешкоди. Це забезпечує можливість вільного пересування, заправлення постільної білизни та доступу до вікна.
- Зона перед системами зберігання: якщо в кімнаті розташована шафа із розпашними фасадами, прохід перед нею має бути не менше 90–110 см. Це враховує ширину відкритого фасаду (стандартно 45–60 см) та необхідний простір для того, щоб людина могла нахилитися або присісти перед нижніми полицями.
- Транзитні зони: основні шляхи руху між дверима та ліжком не повинні перетинатися з гострими кутами або виступаючими елементами меблів. Оптимальна ширина головного проходу становить 80–90 см.
- Параметри меблів для сну орієнтовані на полегшення підйому та зняття навантаження з суглобів. Висота спального місця: оптимальний рівень разом із матрацом становить 50–60 см. Така висота відповідає середній висоті

підколінної ямки дорослої людини, що дозволяє сідати на ліжко під кутом 90° у колінному суглобі.

- Параметри приліжкових тумб: висота повинна корелюватися з рівнем матраца (бути врівень або нижче на 5 см). Це забезпечує зручність користування предметами (телефоном, окулярами, водою) у положенні лежачи без ризику випадкового травмування об кути тумби.

- Консольні рішення: використання підвісних (консольних) приліжкових модулів на висоті 15–25 см від підлоги спрощує прибирання та візуально розвантажує простір, зберігаючи при цьому зручну висоту робочої поверхні.

- Проектування гардеробних зон та шаф базується на розподілі речей за частотою використання. Зона низької досяжності (0–60 см): призначена для речей рідкого вжитку або взуття. Потребує нахилання або присідання.

- Зона оптимальної досяжності (60–170 см): область від рівня стегна до рівня витягнутої руки. Тут розміщуються висувні шухляди (нижче рівня очей) та основні штанги для одягу. Висота штанги для коротких речей — 100–110 см, для довгих суконь — 150–160 см.

- Зона антресолей (вище 170 см): призначена для сезонних речей. Для доступу до цієї зони рекомендується передбачати мобільні драбини або вбудовані ліфтові механізми (пантографи).

- Ергономіка робочого або косметичного місця в спальні має бути максимально точною. Робоча поверхня: стандартна висота стільниці — 75–78 см.

- Простір для ніг: глибина ніші під столом має бути не менше 40 см, ширина — мінімум 60 см, що дозволяє вільно змінювати положення тіла під час сидіння.

- Світловий сценарій: дзеркало має розташовуватися так, щоб обличчя освітлювалося рівномірно з обох боків, при цьому відстань від очей до поверхні дзеркала в ідеалі складає 30–50 см.

Сучасний інжиніринг у меблевій галузі базується на принципах структурної стійкості, де кожен вузол з'єднання має витримувати не лише статичне навантаження від власної ваги конструкції, а й динамічні зусилля, що виникають під час щоденної експлуатації. Особливої уваги потребує проектування консольних (підвісних) елементів, таких як приліжкові тумби або робочі консолі, де навантаження на точку кріплення зростає пропорційно вильоту стільниці. Для таких конструкцій обов'язковим є використання регульованих навісів прихованого монтажу з високою несучою здатністю (до 100-150 кг), що кріпляться до капітальних стін або спеціальних закладних у гіпсокартонних перегородках. Це дозволяє уникнути провисання фасадів та забезпечує ідеальну геометрію стиків, що є критично важливим для візуального сприйняття мінімалістичних форм.

Технологічна інтеграція сучасних меблів передбачає створення прихованого кабель-менеджменту та систем інтелектуального освітлення, які мають бути закладені в конструктив ще на етапі деталювання. Інжиніринговий підхід вимагає проектування подвійних задніх стінок або спеціальних кабель-каналів (фрезерування внутрішніх пазів) для вільного проходження дротів до вбудованих розеток, бездротових зарядок та LED-стрічок. При цьому використання світлодіодного підсвічування всередині шаф або вздовж цоколів вимагає встановлення алюмінієвих профілів з розсіювачами, які не лише виконують декоративну роль, а й відіграють роль радіаторів, запобігаючи перегріванню меблевих плит та пожежонебезпечним ситуаціям. Розміщення трансформаторів та контролерів має здійснюватися в легкодоступних, але візуально ізольованих нішах для можливості сервісного обслуговування без демонтажу всієї меблевої одиниці.

Якість корпусних меблів безпосередньо залежить від точності вибору матеріалів та методів обробки їхніх торців. У преміальному сегменті стандартом є використання деревостружкових або деревоволокнистих плит підвищеної щільності з обов'язковим кромкуванням за допомогою PUR-клею (поліуретанового), що забезпечує нульовий клейовий шов та максимальну

вологостійкість вузлів. Для високих фасадів «у стелю», висота яких перевищує 2400 мм, інжинірингові норми передбачають встановлення прихованих натяжних вирівнювачів (коректорів фасаду) з тильного боку, які дозволяють компенсувати природні напруження матеріалу та запобігти викривленню дверей протягом усього терміну служби. Таке глибоке опрацювання конструктивних особливостей гарантує, що меблі будуть функціонувати плавно та безшумно, відповідаючи найвищим стандартам сучасної інженерії інтер'єру.

Забезпечення екологічної та фізичної безпеки в інтер'єрі спальні є фундаментальним етапом проектування, оскільки саме в цій зоні людина проводить найбільш тривалий час у стані спокою, що зумовлює підвищену чутливість організму до мікроклімату та якості навколишніх предметів. Основним інженерним критерієм вибору конструкційних матеріалів (ДСП, МДФ, фанери) є клас емісії формальдегіду, де для житлових приміщень, а особливо спалень, безальтернативним стандартом є рівень E1 або найбільш прогресивний E0. Використання таких матеріалів гарантує, що концентрація органічних сполук у повітрі залишатиметься в межах безпечних норм, не спричиняючи алергічних реакцій чи респіраторних подразнень. Крім того, технологія герметизації всіх відкритих торців меблевих деталей за допомогою кромкування не лише захищає матеріал від вологи, а й слугує додатковим бар'єром для емісії речовин із внутрішньої структури плити, що є обов'язковим правилом для якісного меблевого виробу.

Фізична безпека в інтер'єрі спальні реалізується через систему превентивних заходів, спрямованих на мінімізацію травматизму в умовах обмеженої видимості або релаксації. Це передбачає використання радіусних заокруглень на кутах стільниць, консолей та відкритих полиць, а також повну відсутність гострих виступаючих елементів у зонах активного пересування. Для скляних фасадів та дзеркальних вставок інженерні вимоги диктують використання загартованого скла або триплексу, які при механічному пошкодженні не утворюють гострих уламків. Важливим аспектом є

стаціонарна фіксація всіх великогабаритних меблів до стін за допомогою антиперекидних кріплень, що нівелює ризик падіння шаф чи стелажів при нерівномірному навантаженні на висувні ящики або випадковому механічному впливі.

Завершальним складником безпечного середовища є організація правильної вентиляції всередині закритих систем зберігання, що часто ігнорується у типових рішеннях. У грамотно спроектованому гардеробі або вбудованій шафі необхідно передбачати вентиляційні отвори у цокольній частині та верхньому щиті, або використовувати перфоровані задні стінки, що забезпечує природну конвекцію повітря та запобігає накопиченню специфічних запахів і розвитку плісняви. Особливо це актуально для ліжок з білизняними коробами, де конструкція основи має бути ґратчастою (ламельною) для безперешкодної аерації матраца. Такий комплексний підхід до безпеки трансформує інтер'єр із суто естетичної декорації на здоровий простір для життя, де кожен технічний параметр підпорядкований збереженню фізичного благополуччя користувача.

2.2 Функціональне-планувальне вирішення інтер'єру спальні

Функціональна структура сучасної спальні еволюціонувала від монофункціонального приміщення до складного мультизонального простору, де кожна область має чітке призначення, але при цьому візуально та стилістично інтегрована в загальний архітектурний контекст. Основним композиційним та функціональним ядром приміщення виступає зона сну, яка займає центральне або найбільш захищене положення, забезпечуючи психологічний комфорт та необхідний рівень приватності [23]. Навколо цього ядра групуються супутні зони: зона зберігання речей, яка в сучасних проєктах прагне до максимальної дематеріалізації та архітектурної вбудованості, а також зона догляду за собою або короткочасного відпочинку. Пріоритетність зон визначається сценаріями життя користувача, де головним завданням

планування є створення безконфліктного середовища, у якому кожна функція має свій «ергономічний радіус» і не перешкоджає реалізації інших процесів, наприклад, коли зона вибору одягу не блокує вільний прохід до спального місця.

Межі між функціональними зонами в сучасному інтер'єрі позначаються не за допомогою глухих перегородок, а через використання витончених дизайнерських прийомів: зміни фактур стінових панелей, акцентного освітлення або архітектурних ніш. Зона зберігання найчастіше проєктується як вбудована система «від стіни до стіни», що дозволяє сприймати шафу як частину архітектурного об'єму кімнати, а не як окремий предмет меблів, тим самим звільняючи центральну площу приміщення для вільної циркуляції повітря та світла. Зона догляду, представлена туалетним столиком або консоллю, зазвичай розташовується в зоні з найкращим природним освітленням, утворюючи логічний перехід між зоною сну та гардеробом. Таке розмежування дозволяє чітко диференціювати простір за рівнем активності, створюючи умови для поступового переходу від динамічних ранкових сценаріїв до статичного вечірнього відпочинку.

Логіка побудови функціональної схеми також враховує інженерні та інсоляційні особливості приміщення, де ліжко орієнтується відносно віконних прорізів таким чином, щоб забезпечити комфортний рівень освітленості без засліплення в ранкові години. Використання модульних меблевих систем дозволяє адаптувати планування під конкретні габарити, перетворюючи навіть компактні спальні на ергономічно насичені простори [23]. При цьому візуальна цілісність підтримується через єдину CMF-стратегію (Color, Material, Finish), яка об'єднує ліжко, приліжкові блоки та системи зберігання в цілісний предметно-просторовий ансамбль. У результаті такого підходу спальня перетворюється на збалансовану систему, де кожна зона працює на загальну ідею комфорту, забезпечуючи високу якість життя користувача та відповідність сучасним вимогам до житлового середовища.

Планувальна організація сучасної спальні базується на детальному моделюванні щоденних сценаріїв поведінки користувача, де траєкторії руху (циркуляція) мають бути максимально короткими, інтуїтивно зрозумілими та вільними від фізичних перешкод. Основним вектором циркуляції є шлях від вхідної зони до спального місця, який у грамотно спроектованому інтер'єрі не повинен перетинатися з робочими зонами або відкритими фасадами систем зберігання. Важливим аспектом є забезпечення «нічного сценарію», тобто безпечного та вільного пересування від ліжка до дверей або санвузла в умовах обмеженого освітлення, що вимагає відсутності гострих кутів на меблях, розташованих вздовж основної транзитної лінії, та дотримання нормативних проходів шириною не менше 70–80 см.

Логіка експлуатації систем зберігання та зони догляду вибудовується за принципом послідовності дій: ранковий сценарій «прокидання – гігієна – вибір гардероба» диктує розміщення шаф та дзеркал у безпосередній близькості до виходу або транзитної зони, щоб мінімізувати зайві переміщення по кімнаті. При цьому проектування висувних ящиків та розпашних дверей має враховувати динамічні габарити людини: перед фронтом шафи необхідно залишати вільний простір радіусом 100–120 см, що дозволяє користувачу комфортно нахилитися, присідати або розвертатися з речами в руках, не блокуючи при цьому основний прохід. Конфліктні точки, такі як перетин траєкторії відкривання вхідних дверей та дверей шафи, нівелюються через використання зсувних систем або зміну напрямку відчинення фасадів, що забезпечує безперебійне функціонування простору навіть при одночасному перебуванні в ньому двох осіб.

Сценарій «відпочинок – підготовка до сну» передбачає концентрацію допоміжних функцій у приліжковій зоні, де доступ до вимикачів, гаджетів та засобів комфорту (вода, книги) має здійснюватися на відстані витягнутої руки без потреби змінювати положення тіла. Також слід пам'ятати, що не варто перевантажувати спальню великими речами для зберігання речей [36]. Взаємодія з меблями в цій зоні повинна бути максимально безшумною та

ергономічною, що досягається за допомогою систем відкриття «push-to-open» або інтегрованих профільних ручок, які не створюють виступаючих перешкод на вузьких проходах. Таким чином, ретельно продумана логістика переміщень перетворює спальню на високоорганізоване середовище, де архітектура меблів спрямовує рух користувача, забезпечуючи найвищий рівень побутового комфорту та психологічного розвантаження.

Композиційна побудова спальні базується на створенні чіткої ієрархії об'ємів, де головним візуальним акцентом виступає спальне місце, що формує центральну вісь приміщення. У сучасному проектуванні домінує принцип динамічної рівноваги, де симетричне розташування приліжкових модулів може врівноважуватися асиметричним розміщенням гардеробної шафи або туалетного столика на протилежному боці. Такий підхід дозволяє уникнути монотонності та надає інтер'єру архітектурної виразності. Ритмічна організація простору досягається через повторення вертикальних ліній фасадів, світлових профілів та декоративних панелей, що допомагає візуально підняти рівень стелі та створити відчуття структурної цілісності. Кожен меблевий елемент розглядається не як автономний об'єкт, а як складник загальної геометричної сітки кімнати, що підпорядковується пропорціям віконних та дверних прорізів.

Взаємодія з архітектурним контекстом вимагає від проектувальника майстерного використання ніш, кутів та виступів для максимальної інтеграції корпусних систем у тіло стін. Використання шаф «від стіни до стіни» та «від підлоги до стелі» дозволяє нівелювати складну геометрію приміщення, перетворюючи системи зберігання на частину архітектурної оболонки, що візуально розширює простір. Прості та чіткі лінії створюють відчуття порядку та гармонії, які є ключовими елементами мінімалістичного дизайну [22]. Важливим аспектом є орієнтація по світлових осях: планування має враховувати напрямок природної інсоляції, де ліжко зазвичай розташовується перпендикулярно або паралельно вікну, щоб уникнути прямих сонячних відблисків, але забезпечити комфортний рівень денного освітлення для

читання або догляду за собою. Візуальні зв'язки при вході в кімнату проєктуються таким чином, щоб першим планом завжди був найбільш естетично привабливий об'єкт (наприклад, акцентне узголів'я ліжка), тоді як утилітарні зони зберігання залишаються в периферійному полі зору [36].

Адаптивність та трансформація простору є завершальним етапом планувального вирішення, що дозволяє інтер'єру змінюватися відповідно до потреб користувача. Це реалізується через використання багатофункціональних меблів, де туалетний столик може трансформуватися у компактне робоче місце для ноутбука, а приліжкова банкетка стає системою додаткового зберігання. Інженерна інтеграція меблів в об'єм кімнати передбачає також врахування «технічних розривів» — доступу до радіаторів опалення та вентиляційних решіток, що мають бути органічно вписані в дизайн фасадів. Таким чином, композиційна побудова перетворює набір функціональних зон на цілісний архітектурний організм, де кожен міліметр простору обґрунтований логікою взаємодії форми, світла та людського масштабу [24].

2.3 CMF-стратегія у поєктуванні інтер'єру спальні

CMF-стратегія (Color, Material, Finish – колір, матеріал, фінішна обробка) є системним інструментом, що визначає сенсорну та естетичну ідентичність предметного середовища ще на етапі концептуального проєктування. У контексті дизайну інтер'єру цей підхід дозволяє забезпечити цілісність візуального образу простору через узгодженість трьох ключових параметрів: колірної палітри, обраних матеріалів та способу їхньої фінішної обробки. На відміну від ситуативного підбору оздоблення, CMF-стратегія формується як свідомо система рішень, де кожен елемент обґрунтований функціональними, психологічними та технологічними вимогами до конкретного типу приміщення [25].

Спальня як інтимна зона регенерації висуває особливі вимоги до СМФ-рішень, що відрізняють її від інших типів приміщень. Якщо в суспільних просторах СМФ-стратегія спрямована передусім на формування іміджу та стимулювання активності, то в спальні її головним завданням є створення середовища, яке сприяє психологічному розвантаженню та якісному відпочинку. Ця особливість визначає специфіку всіх трьох складників стратегії.

Колірне рішення є найбільш безпосереднім інструментом впливу на емоційний стан користувача. Сучасна хроматика спальних інтер'єрів базується на принципах нейроестетики, де перевагу надають відтінкам із низькою насиченістю та теплою або нейтральною температурою. Дослідження платформи WGSN фіксують стійкий тренд на так звані «заземлені» кольори: теракоту, какао, вівсяний, глибокий оливковий та шавлієвий, які асоціюються з природними середовищами та формують відчуття безпеки й захищеності [37]. Холодні насичені відтінки (яскраво-сині, сірі з блакитним підтоном) у спальнях поступово витісняються або переносяться в акцентні зони, оскільки при тривалому візуальному контакті вони підвищують рівень когнітивної збудженості, що суперечить функції приміщення.

Важливим аспектом є розподіл кольору за поверхнями: підлога як «основа» традиційно виконується в більш темному або насиченому тоні, стіни утримують середній за інтенсивністю відтінок, тоді як стеля залишається найсвітлішою поверхнею для підтримки оптичного відчуття висоти. Меблі виконують роль або тонального продовження стінових поверхонь (у монохромних концепціях), або контрастного акценту, якщо загальна схема інтер'єру побудована на принципі «тло–фігура». Сучасна практика все частіше орієнтується на тональні рішення, де меблі та стіни об'єднуються в єдину кольорову площину, а акцент створюється через зміну матеріалу або фактури, а не кольору [13].

Вибір матеріалів для спальні визначається трьома критеріями: тактильними властивостями, екологічністю та довговічністю. Тактильний

комфорт має особливе значення саме в цьому типі приміщення, оскільки людина перебуває в безпосередньому фізичному контакті з поверхнями меблів щодня. Згідно з аналізом тенденцій, опублікованим виданням Dezeen, провідні меблеві виробники у 2024–2025 роках зміщують акцент з гладких лакованих поверхонь на матеріали з виразною природною структурою: матовий натуральний шпон, необроблений дуб або волоський горіх, текстуровані тканини типу букле та шеніл для м'яких елементів [10].

Натуральне дерево та шпон залишаються пріоритетними матеріалами для корпусних меблів спальні завдяки поєднанню естетичних та екологічних переваг. При цьому суттєвого значення набуває клас емісії основних конструкційних плит: для спальних приміщень стандартом є матеріали класу E1 або E0, що мінімізують концентрацію летких органічних сполук у повітрі [24]. Поряд із деревом активно застосовуються матові акрилові панелі, натуральний або композитний камінь для стільниць і декоративних вставок, а також алюмінієві профілі для обрамлення фасадів, матеріал, що поєднує легкість, точність геометрії та нейтральну естетику, яка не конкурує з основними поверхнями. Текстиль у спальні виконує подвійну роль: функціональну (акустична абсорбція, теплоізоляція) та декоративну (формування м'якого, «обволікаючого» характеру простору). Вибір текстильних матеріалів для узголів'я, порт'єр та прикраси впливає на загальне сприйняття SMF-концепції не менше, ніж оздоблення стін чи фасадів меблів, тому текстиль має розглядатися як повноправний складник матеріальної стратегії.

Характер фінішного покриття визначає спосіб взаємодії поверхні зі світлом і, відповідно, загальне емоційне звучання інтер'єру. У сучасній практиці проєктування спалень домінує матовий і напівматовий фінішинг, який, на відміну від глянцею, не відтворює бликів і не підвищує візуальне «навантаження» простору. Матові поверхні сприймаються як тихіші та спокійніші, що відповідає психологічному призначенню зони відпочинку. Глянцеві або дзеркальні елементи використовуються точково, як акценти для

оптичного розширення простору або виділення певної площини, але уникаються як основний фінішинг великих поверхонь.

Важливим технологічним аспектом є поєднання різних типів фінішної обробки в межах одного меблевого комплекту. Контраст між матовим фасадом і відполірованим алюмінієвим профілем або між текстурованим шпоном і гладкою фарбованою панеллю створює тактильну та візуальну різноманітність, що збагачує сприйняття інтер'єру без ускладнення його колірної схеми. Цей прийом активно використовується провідними виробниками, зокрема в колекціях Poliform та Lema, де поєднання матових і напівматових поверхонь різних фактур є фірмовою ознакою «тихої розкоші» [27]. Ефективність CMF-стратегії визначається не якістю окремих рішень, а їхньою системною узгодженістю. Колір, матеріал і фінішна обробка мають утворювати єдину наскрізну логіку, що однаково читається як у масштабі всього простору, так і в деталях окремого меблевого елемента. Провідні тренд-агентства, зокрема WGSN та Pantone, рекомендують формувати CMF-концепцію на основі так званої «матеріальної метафори», образного першоджерела, з якого виводиться вся система рішень: наприклад, «мінеральний спокій», «тепло дерева та каменю» або «скандинавська аскеза» [25, 37]. Така метафора не лише спрощує процес прийняття рішень, а й забезпечує стилістичну послідовність від архітектурного оздоблення до фурнітурних деталей.

Таким чином, CMF-стратегія у проектуванні спальні є не декоративним доповненням, а методологічним фундаментом, що трансформує набір окремих матеріальних рішень на цілісне середовище. Свідоме управління трьома параметрами: кольором, матеріалом і фінішною обробкою дозволяє проєктувальнику контролювати емоційний стан користувача, відповідати інженерним вимогам безпеки та екологічності, а також формувати інтер'єр із тривалою естетичною актуальністю.

РОЗДІЛ 3. ОБҐРУНТУВАННЯ ДИЗАЙНЕРСЬКОЇ ПРОЄКТНОЇ ПРОПОЗИЦІЇ ІНТЕР'ЄРУ СПАЛЬНОЇ КІМНАТИ

3.1 Планувальне рішення інтер'єру спальні

Планувальне рішення спальні розроблено для приміщення прямокутної форми з чіткими пропорціями, що створюють комфортні умови для повноцінного функціонального зонування (Рис. 3.1). Простір організований таким чином, щоб забезпечити логічний і безконфліктний сценарій щоденного використання для двох осіб одночасно, не створюючи при цьому відчуття перевантаженості або нестачі вільного місця. Кожна функціональна зона має власний «ергономічний радіус» (простір, достатній для комфортного виконання відповідних дій без перетину з іншими сценаріями поведінки).

Вхід до приміщення розташований у лівому верхньому куті. Це принципово важливий планувальний елемент: вхідна точка визначає перший візуальний план, який людина сприймає при вході, і саме він формує перше враження від простору. У даному проєкті першим планом є ліжка з узголів'ям, що примикає до нижньої стіни та розташоване по центру приміщення. Така організація є класичним і водночас найбільш ефективним планувальним прийомом для спальні: домінанта одразу впізнається, вісь простору зчитується миттєво, а людина інтуїтивно розуміє логіку кімнати ще з порогу. Вхідна зона при цьому залишається вільною від меблів, що забезпечує безперешкодний прохід і не створює психологічного відчуття «заблокованого» входу.

Зона сну займає центральне положення відносно нижньої стіни. Ліжка орієнтоване узголів'ям до стіни, що є ергономічно обґрунтованим рішенням: така позиція забезпечує відчуття психологічного захисту з боку голови, що є одним із базових комфортних сценаріїв для зони відпочинку [24]. По обидва боки від ліжка симетрично розміщені приліжкові тумби, що формують завершений приліжковий ансамбль і забезпечують рівноправний доступ до зони зберігання дрібних предметів з обох боків спального місця. Вільний

простір між тумбами та стінами достатній для комфортного пересування, заправлення постільної білизни та доступу до вікна без необхідності обходити меблі.

Уздовж правої стіни розташоване панорамне вікно, яке є найбільшим джерелом природного освітлення в приміщенні. Це розташування є визначальним для логіки всього планування: природне світло поширюється впоперек кімнати, рівномірно освітлюючи центральну зону сну та досягаючи лівої стіни з гардеробною системою. Ліжко при цьому розміщене не напроти вікна, що виключає пряме засліплення в ранкові години, але водночас забезпечує достатній рівень денного освітлення для читання або відпочинку. Взаємодія природного світла з матеріальними поверхнями інтер'єру: деревом, каменем, текстилем є важливою складовою художнього образу простору, що змінюється протягом доби.

У верхній частині плану, вздовж стіни з вікном, симетрично розміщені дві зони з різним функціональним призначенням. По центру верхньої стіни розташований комод (предмет, що поєднує функцію зберігання з роллю акцентного елемента у верхній частині приміщення). Його центральне розташування на стіні є свідомим композиційним рішенням: комод урівноважує верхню зону плану та створює візуальний баланс із ліжком у нижній частині. У правому верхньому куті, в зоні найкращого природного освітлення, розміщений туалетний столик із пуфом. Це розташування є ергономічно обґрунтованим: робоче місце для догляду отримує максимум денного бокового світла, що є оптимальним для рівномірного освітлення обличчя. Невелика відстань між туалетним столиком і гардеробною системою формує логічний ранковий маршрут: прокидання, гардероб, догляд, вихід, що відповідає принципу послідовності дій при плануванні функціональних зон [36].

Уздовж лівої стіни розташована модульна гардеробна система, що займає всю висоту від підлоги до стелі та значну частину стіни по горизонталі. Чотири активні модулі шафи забезпечують основну зону зберігання одягу для

двох осіб. Розташування гардеробу вздовж глухої лівої стіни є планувально виваженим рішенням з кількох причин. По-перше, це звільняє стіну з вікном від великогабаритних меблів, що дозволяє природному освітленню вільно поширюватися в просторі. По-друге, розташування шафи відносно входу забезпечує природний доступ до неї одразу після входу в приміщення без необхідності перетинати всю кімнату. По-третє, глуха стіна є конструктивно найбільш надійною опорою для важкої модульної системи висотою до стелі.

У нижньому правому куті приміщення розміщена відкрита вішалка-рейл. Це розташування є логічним завершенням функціональної схеми: рейл знаходиться в безпосередній близькості від ліжка, що робить його зручним для розміщення повсякденного одягу, який використовується найчастіше і потребує швидкого доступу без відкривання основної гардеробної системи. Відкрита легка конструкція рейлу у куті приміщення не перекриває природного освітлення та не створює відчуття перевантаженості в зоні, де зосереджені туалетний столик, комод. Графічна прозорість рейлу додає легкості на противагу до монолітної шафи на протилежній стіні.

Траєкторії руху в просторі організовані таким чином, щоб основні сценарії: прохід від входу до ліжка, переміщення між гардеробом і туалетним столиком, нічний маршрут від ліжка до дверей, не перетиналися та не створювали конфліктних точок. Центральна частина приміщення залишається вільною, що забезпечує відчуття простору та можливість вільного пересування навіть при одночасному перебуванні в кімнаті двох осіб. Усі проходи між меблями відповідають нормативним ергономічним вимогам і забезпечують комфортну та безпечну експлуатацію простору в будь-яких умовах, від яскравого денного до повної темряви [24].

Таким чином, планувальне рішення є не механічним розміщенням меблів у прямокутнику, а продуманим просторовим рішенням, де кожен елемент займає своє місце відповідно до функціональної логіки, ергономічних вимог і художньої ідеї проєкту.

3.2 Ергономічний аналіз меблевого комплекту

Ергономічний підхід до проектування меблевого комплекту розглядається не як виконання формальних нормативних вимог, а як фундаментальна проектна установка, що визначає якість щоденного досвіду користувача. Кожен предмет комплекту спроектований таким чином, щоб взаємодія з ним була інтуїтивною, безпечною та мінімально затратною з точки зору фізичних зусиль. Ергономіка тут розуміється у широкому сенсі, не лише як відповідність антропометричним стандартам, а як здатність середовища підтримувати природний ритм людини протягом усього добового циклу: від пробудження до відходу до сну.

Висота спального місця відповідає оптимальному ергономічному діапазону, що дозволяє сідати та підніматися з ліжка під природним кутом у колінному суглобі без додаткового навантаження на суглоби та хребет. Низька платформа на трапецієподібних ніжках забезпечує необхідний підйом над рівнем підлоги, зберігаючи при цьому відкритий простір між основою та підлогою, як для візуальної легкості, так і для природної вентиляції підматрацної зони (Рис. 3.2). Приліжкові тумби вивірені за висотою відносно рівня матраца: їхня робоча поверхня знаходиться в зоні досяжності витягнутої руки з положення лежачи, що забезпечує комфортний доступ до предметів щоденного вжитку без необхідності змінювати положення тіла (Рис. 3.3). Інтегровані USB-порти розміщені у верхній задній частині корпусу тумби, саме в тій точці, яка є природною для укладання гаджетів на нічний заряд.

Туалетний столик спроектований з урахуванням стандартних ергономічних параметрів робочого місця для сидячої позиції: висота стільниці відповідає нормативному діапазону, що забезпечує природне положення ліктів і плечей під час використання [24]. Простір для ніг під стільницею достатній для вільної зміни положення тіла під час тривалого сидіння. Дзеркальна панель займає всю ширину столика та розташована таким чином, щоб забезпечити рівномірне відображення на рівні обличчя (Рис. 3.4).

Розміщення туалетного столика в зоні найкращого природного бокового освітлення є принциповим планувальним рішенням, що безпосередньо впливає на комфорт використання: бокове світло від вікна мінімізує тіні та забезпечує природне рівномірне освітлення, оптимальне для щоденного догляду.

Комод розміщений у верхній частині приміщення вздовж стіни таким чином, щоб зона перед ним залишалася вільною для комфортного використання висувних ящиків (Рис. 3.5). Ритмічна сітка шухляд організована відповідно до принципу розподілу речей за частотою використання: верхні ящики знаходяться в зоні оптимальної досяжності та призначені для предметів щоденного вжитку, нижні забезпечують місце для речей менш частого використання. Відкрита вішалка-рейл розміщена в нижньому правому куті, що відповідає логіці «швидкого доступу»: повсякденний одяг, який не потребує зберігання в шафі, завжди знаходиться в зоні досяжності при вході та виході з кімнати (Рис. 3.6).

Окремої та розгорнутої уваги в ергономічному аналізі заслуговує модульна гардеробна система як найбільш функціонально насичений елемент комплекту (Рис. 3.7). Шафа розроблена для спільного використання двома особами та включає шість проєктних модулів, чотири з яких встановлюються в приміщенні як основна конфігурація. Такий підхід є практично обґрунтованим: чотири модулі покривають повний обсяг зберігання, достатній для молодої пари при раціональній організації простору, тоді як два додаткових модулі можуть бути інтегровані при зміні потреб або розширенні гардеробу без зміни загальної концепції системи. Модульність є принциповою конструктивною перевагою: система адаптується до мінливих потреб користувача, не вимагаючи повної заміни меблів. Внутрішня організація модулів підпорядкована чіткому розподілу на чоловічий і жіночий блоки, кожен із яких враховує специфіку відповідного гардеробу та антропометричні особливості користувача.

Зона антресолі, розташована вище двох метрів від підлоги, є уніфікованою для всіх шести модулів і призначена для зберігання сезонних речей та предметів рідкого використання. Ця зона відповідає ергономічному принципу розподілу простору за частотою доступу: чим рідше предмет використовується, тим вище або нижче він розміщується відносно оптимальної зони досяжності. Доступ до антресолі в разі потреби забезпечується мобільними допоміжними засобами, що не є частиною стаціонарної конструкції шафи.

Загальна ергономічна логіка модульної системи побудована на принципі відповідності між частотою використання предмета та зручністю доступу до нього. Найбільш уживані речі розміщуються в зоні від рівня стегна до рівня плеча — так званій зоні оптимальної досяжності, — де будь-яка маніпуляція виконується природним рухом без надмірного навантаження на тіло. Цей принцип є незмінним для обох блоків і для будь-якої комбінації модулів, що робить систему не лише функціональною, а й по-справжньому комфортною в щоденному використанні.

Таким чином, ергономічний аналіз підтверджує, що кожен елемент меблевого комплексу спроектований із глибоким розумінням реального сценарію його використання. Зручність тут не є наслідком інтуїції, а є результатом послідовного застосування ергономічних принципів на кожному етапі проектування, від загального планування до деталі внутрішнього наповнення окремого модуля.

3.3 Конструктивно-технологічний аналіз рішення меблевого комплексу

Конструктивна концепція меблевого комплексу базується на принципі системної єдності, де кожен предмет є самостійним інженерним об'єктом і водночас органічною частиною цілісної предметної системи. Всі сім одиниць меблів розроблені як окремі деталі в середовищі SolidWorks із подальшим зведенням у загальну збірку. Такий підхід дозволив на етапі цифрового

прототипування перевірити точність геометричних співвідношень між елементами, виявити та усунути потенційні конструктивні конфлікти ще до початку виробництва. Віртуальна збірка є не допоміжним інструментом, а повноцінним етапом проектування, що суттєво скорочує ризики при реалізації та підвищує точність фінального результату.

Наскрізним конструктивним лейтмотивом комплекту є трапецієподібний елемент, що послідовно відтворюється в опорних системах усіх корпусних предметів. Трапецієподібна ніжка або бічна опора (ширша в основі та звужена у верхній частині) забезпечує конструктивну стійкість при мінімальному перерізі матеріалу, що є інженерно обґрунтованим рішенням: розширена основа збільшує площу контакту з підлогою та знижує питомий тиск на неї, тоді як звуження догори зменшує загальну масу опорного елемента. Це рішення є одночасно конструктивним і формотворчим: трапеція надає меблям візуальної стабільності та динамічності, що є важливим для загального художнього образу комплекту.

Усі верхні горизонтальні площини та кути корпусних елементів мають радіусні заокруглення. Це рішення є не лише естетичним прийомом, що пом'якшує геометричну суворість форм, а й обов'язковою інженерною нормою для меблів житлових приміщень: заокруглені кути унеможливають травмування в умовах обмеженої видимості або розслабленого стану користувача, що є критично важливим саме для спальної кімнати. Радіус заокруглення підібраний таким чином, щоб бути функціонально достатнім, але візуально ненав'язливим, деталь відчувається, але не впадає в очі.

Ключовим технологічним рішенням, що визначає естетичний характер усього комплекту, є повна відмова від навісної фурнітури. Роль ручок у всіх корпусних елементах виконують фрезеровані профільні пази, інтегровані безпосередньо у фасадну площину шухляди або дверцят. Це рішення має кілька конструктивних переваг: по-перше, фасад залишається геометрично чистим без виступаючих елементів, що могли б травмувати або чіплятися за одяг; по-друге, фрезерований паз є невід'ємною частиною деталі та не може

бути механічно пошкоджений або відкручений у процесі експлуатації; по-третє, відсутність навісної фурнітури спрощує обслуговування виробу. Глибина та ширина пазу підібрані відповідно до ергономічних вимог до захвату пальцями, що забезпечує зручність використання без компромісу щодо візуальної чистоти.

Фурнітурна база комплекту єдина для всіх трьох варіацій і представлена системами Blum, одного з визнаних світових лідерів у галузі меблевої фурнітури. Для гардеробної системи застосовуються петлі CLIP top із кутом відкривання 155°, що забезпечує максимально широкий доступ до внутрішнього простору шафи та дозволяє використовувати весь обсяг модуля без «мертвих зон» у кутових ділянках. Інтегрована система демпфування Blumotion гарантує безшумне та плавне закривання дверей незалежно від прикладеного зусилля, характеристика, що є особливо важливою в контексті спальні як простору тиші та спокою. Напрямні Blum Tandem і Legrabox, застосовані у висувних системах тумб і комода, забезпечують повне висування ящика та рівномірне розподілення навантаження по всій довжині направляючої, що суттєво подовжує термін служби виробу при інтенсивній щоденній експлуатації.

Технологічна інтеграція є окремим конструктивним блоком комплекту. Гардеробна система обладнана вбудованим LED-освітленням з автоматичним увімкненням при відкриванні дверей. Алюмінієві профілі з розсіювачами, в які вмонтована світлодіодна стрічка, виконують подвійну функцію: декоративну (формують рівномірний світловий контур всередині шафи), та інженерну (служують радіаторами, що відводять тепло від LED-елементів і запобігають перегріванню прилеглих меблевих поверхонь). Кабельна інфраструктура прихована в конструкції задньої стінки модулів, трансформатори розміщені у верхній зоні шафи за антресольною полицею, в доступному, але візуально ізольованому місці, що забезпечує можливість сервісного обслуговування без демонтажу меблів. Приліжкові тумби обладнані інтегрованими USB-портами, розміщеними у задній верхній частині корпусу: вони знаходяться в зоні

досяжності витягнутої руки з положення лежачи, але при цьому не порушують чистоти фасадної площини.

Матеріальна стратегія комплексу реалізована в трьох варіаціях із послідовним підвищенням рівня матеріального виконання (Рис. 3.8). У базовій варіації «Економ» застосовуються вологостійка фанера та фарбований МДФ, матеріали, що забезпечують технологічність виробництва та рівність поверхні при оптимальній собівартості. Варіація «Стандарт» переходить до МДФ із натуральним шпоном у поєднанні з елементами з темного масиву дерева, що суттєво підвищує тактильну та естетичну якість виробу. Варіація «Преміум», обрана як демонстраційна для дипломного проєкту, реалізує повний матеріальний потенціал концепції: масив дерева або МДФ із цінним шпоном у поєднанні з природним каменем для горизонтальних площин. Незалежно від варіації, всі конструкційні плитні матеріали відповідають класу емісії E1, що є обов'язковою санітарно-гігієнічною нормою для меблів житлових приміщень, і зокрема спальні, де людина проводить значну частину доби [24]. Усі відкриті торці деталей кромкуються із застосуванням PUR-клею, що забезпечує нульовий клейовий шов, максимальну вологостійкість вузлів і додатковий бар'єр для емісії речовин із внутрішньої структури плити.

Конструктивна система комплексу є результатом свідомого балансу між технологічністю виробництва та художньою виразністю результату. Кожне інженерне рішення тут має естетичний вимір, а кожна естетична деталь має конструктивне обґрунтування. Саме ця нероздільність форми та інженерії є тією якістю, що відрізняє продуманий дизайн від виготовлення меблів.

3.4 Художньо-образне рішення інтер'єру спальні

Художньо-образне рішення проєкту формується навколо єдиної смислової метафори «природного кокона» (Рис. 3.9). Це не просто стилістичний прийом, а фундаментальна проєктна установка, що визначає характер кожного прийнятого рішення: від загальної атмосфери простору до

пластики окремого предмета. Простір, побудований за цією метафорою, не демонструє себе і не прагне вражати, він обволікає, захищає та відновлює. Саме така якість середовища є найбільш затребуваною в сучасному контексті, де спальня перестала бути лише місцем для сну і перетворилася на особистий простір психологічного відновлення та усамітнення.

Художній образ інтер'єру будується на кількох принципових рішеннях, кожне з яких обґрунтоване як естетично, так і функціонально. Перше і найважливіше повна відмова від декоративних елементів заради самої декорації. У просторі немає жодної деталі, присутність якої не виправдана функцією або не підпорядкована загальній композиції. Це не обмеження, а свідомо позиція: там, де немає зайвого, головне говорить голосніше. Роль декору в цьому інтер'єрі виконують самі матеріали, природний малюнок дерева, глибина каменю, м'якість текстилю та світло, що взаємодіє з цими поверхнями протягом доби.

Другим принциповим рішенням є домінанта узголів'я як архітектурного елемента. Узголів'я ліжка у цьому проєкті свідомо виведено за межі звичного масштабу: його ширина перевищує ширину спального місця та охоплює стіну, до якої примикає. Завдяки цьому узголів'я перестає бути деталлю меблів і стає самостійним архітектурним акцентом, своєрідною «рамою» для зони сну, що формує головну вісь приміщення та задає емоційний тон усьому інтер'єру. Це рішення є відображенням глобального тренду на архітектуризацію меблів, де предмет і простір перестають існувати окремо та стають єдиним організмом [35].

Третє рішення стосується балансу між закритим і відкритим. Простір навмисно організований так, щоб уникнути відчуття «забитості» при повному функціональному насиченні. Масивна гардеробна система, що займає всю висоту лівої стіни, врівноважується відкритою і графічно легкою структурою рейлу в протилежному куті. Глухі фасади шафи компенсуються прозорістю і легкістю туалетного столика на металевих ніжках. Монументальність ліжка врівноважується компактністю та делікатністю тумб. Ця система противаг є

не випадковою, а продуманою композиційною стратегією, що утримує простір від однобічності та підтримує в ньому відчуття живого дихання.

Колірне рішення інтер'єру підпорядковане принципу тональної єдності з матеріальним різноманіттям (Рис. 3.10). Палітра будується на теплих природних відтінках: від світлого льняного кольору стін до глибокого відтінку волоського горіха меблевих поверхонь, без різких колірних контрастів і яскравих акцентів. Замість колірної динаміки простір отримує динаміку матеріальну: теплота дерева, холодність каменю, м'якість текстилю утворюють тактильний та візуальний діалог, що збагачує сприйняття інтер'єру без порушення його спокою. Стеля витримана в найсвітлішому відтінку палітри, що оптично розкриває верхню зону. Підлога, навпаки, отримує більш насичений теплий тон, що слугує стабільною основою для всієї композиції.

Штучне освітлення розглядається як повноправний художній інструмент. Інтегроване LED-підсвічування всередині гардеробної системи не лише виконує практичну функцію, а й перетворює відкриту шафу на своєрідну світлову інсталяцію в нічний час. Приліжкова зона отримує м'яке локальне освітлення, що дозволяє створювати різні світлові сценарії, від активного денного до заспокійливого вечірнього, відповідно до потреб користувача. Загальна логіка освітлювального рішення підпорядкована концепції поступового переходу від денної активності до нічного відпочинку, що є одним із принципів біодинамічного освітлення в сучасному житловому дизайні [20].

Художній образ проєкту є осмисленою та послідовною відповіддю на запит сучасної людини на простір, що підтримує, а не виснажує. Середовище, де кожна деталь обґрунтована, кожен матеріал обраний свідомо, а кожне рішення підпорядковане єдиній ідеї. Це і є той рівень якості, який відрізняє дизайн від простого облаштування. (Рис. 3.11-3.15).

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. Archiproducts. (2024). Bedroom trends for 2024.
https://www.archiproducts.com/en/news/bedroom-trends_109028
2. Balbek Bureau. Vasytkivska. <https://www.balbek.com/vslkvvska>
3. Bauhaus-Archiv / Museum für Gestaltung. Modularity and standardisation.
<https://www.bauhaus.de/en/>
4. Bed Threads Journal. Interior design trends.
<https://bedthreads.com.au/blogs/journal/interior-design-trends>
5. Behance. Master bedroom furniture projects.
<https://www.behance.net/search/projects/master%20bedroom%20furniture>
6. Behance. Poroda House.
<https://www.behance.net/gallery/195775379/PORODA-HOUSE>
7. Behance. Svitlo Apartment.
<https://www.behance.net/gallery/175494037/SVITLO-APARTMENT>
8. Behance. Taka Apartment.
<https://www.behance.net/gallery/121174087/Taka-Apartment>
9. Design Intuition. Interior design of an apartment in Japandi style.
<https://design.intuition.ua/en/portfolio/interior/dizajn-kvartiry-v-stile-dzhapandi.html>
10. Dezeen. (2025, March 19). ICFE Look Book 2025: Furniture designers.
<https://www.dezeen.com/2025/03/19/icff-look-book-2025-furniture-designers/>
11. Dezeen. (2025, September 10). Dezeen Awards 2025 design longlist.
<https://www.dezeen.com/2025/09/10/dezeen-awards-2025-design-longlist/>
12. Down2Earth Interior Design. The psychology of color in interior design.
<https://down2earthinteriordesign.com/down2earth-interior-design-news/the-psychology-of-color-in-interior-design-harnessing-the-power-of-hues-to-shape-your-homes-atmosphere/>
13. Elle. (2024, March 14). The 2025 interior design trends to know now.
<https://www.elle.com/fashion/shopping/a64071739/interior-design-trends-2025/>

14. Elle Decor. (2024, May 15). The A-List 2025: The titans of interior design. <https://www.elledecor.com/design-decorate/a64842881/a-list-2025/>
15. Fondation Le Corbusier. Le Corbusier projects. <https://www.fondationlecorbusier.fr/>
16. Interaction Design Foundation. Gestalt principles. <https://www.interaction-design.org/literature/topics/gestalt-principles>
17. Kubis. Catalog: Bedrooms. <https://kubis.com.ua/catalog/spalni>
18. Kubis. Home. Instagram. <https://www.instagram.com/kubis.com.ua/>
19. Kubis (2024, November 18). Instagram Post. <https://www.instagram.com/p/DCg4sH2tZSX/>
20. Lutron Electronics. Luxury home lighting applications. <https://www.lutron.com/us/en/applications/residential/luxury-home-lighting>
21. Makhno Studio. Home. <https://makhnostudio.com/uk/>
22. Martins. Minimalism in design: Secrets of harmony in color, shape, and space. <https://www.martins.com.ua/en/news/minimalism-in-design-secrets-of-harmony-in-color-shape-and-space>
23. Neufert, E. Architects' Data (Scribd version). <https://www.scribd.com/document/812612113/Ernst-Neufert-Architects-Data>
24. Panero, J., & Zelnik, M. (1979). Human dimension & interior space: A source book of design reference standards. Whitney Library of Design. <https://designbook.com.ua/ua/book/human-dimension-interior-space-a-source-book-of-design-reference-standards-10768>
25. Pantone. Color systems and tools. <https://www.pantone.com/>
26. Peacock's Finest. The timeless beauty of Klismos chair. https://peacocksfinest.com/blogs/the_drawingroom/the-timeless-beauty-of-klismos-chair
27. Poliform. Phoenix kitchen and furniture system. <https://www.poliform.it/en/products/phoenix/>
28. Poliform. Senzafine walk-in closet. <https://www.poliform.it/en/products/senzafine-walk-in-closet/>

29. Pragmatika Media. Future of furniture design: Unexpected materials. <https://pragmatika.media/news/majbutnie-dyzajnu-mebliv-iaki-neochikuvani-materialy-nabuvaiut-populiarnosti/>
30. Pragmatika Media. Victoria Yakusha Gallery presents new collection Zemna Tuman. <https://pragmatika.media/news/victoria-yakusha-gallery-predstavliaie-novu-kolektsiiu-brendu-zemna-tuman/>
31. Pragmatika Media. Warm minimalism: Apartment with waves by Lena Korzh. <https://pragmatika.media/project/teplyj-minimalizm-kvartyra-z-khvyliamy-by-lena-korzh/>
32. Rice, C. (2006). The emergence of the interior: Architecture, modernity, domesticity. Routledge. <https://mitpress.mit.edu/>
33. Royal Institute of British Architects (RIBA). (2024). Smart building overlay to the RIBA Plan of Work. <https://www.riba.org/media/j42me0a2/riba-smart-building-overlay-to-the-riba-plan-of-work-2024.pdf>
34. Salcey Cabinet Makers. (2023, June 20). The evolution of modern furniture design. <https://salceycabinetmakers.co.uk/the-evolution-of-modern-furniture-design/>
35. Salone del Mobile.Milano. (n.d.). Official website. <https://www.salonemilano.it/en>
36. The Spruce. (2024, November 4). 8 common bedroom layout mistakes to avoid. <https://www.thespruce.com/bedroom-layout-mistakes-8786337>
37. WGSN. (2024, October 2). Key colours for Autumn/Winter 26/27. <https://www.wgsn.com/en/blog/key-colours-w-26-27>

ДОДАТОК А. АНАЛОГИ І ПРОТОТИПИ

Рис.1.1. Червонофігурна ваза (V ст. до н.е.) Зображення вчителя Ліноса на стільці клімос на античній чаші в Музеї Лувру.

Рис.1.2. Сучасний простір

Рис.1.3. Гардеробна система Senzafine від Poliform

Рис.1.4. Проект “Квартира з хвилями” від Олени Корж

Рис.1.5. Проєкт Vysylkivska від Balbek bureau

Рис.1.6. Проект Poroda House від Makhno Studio

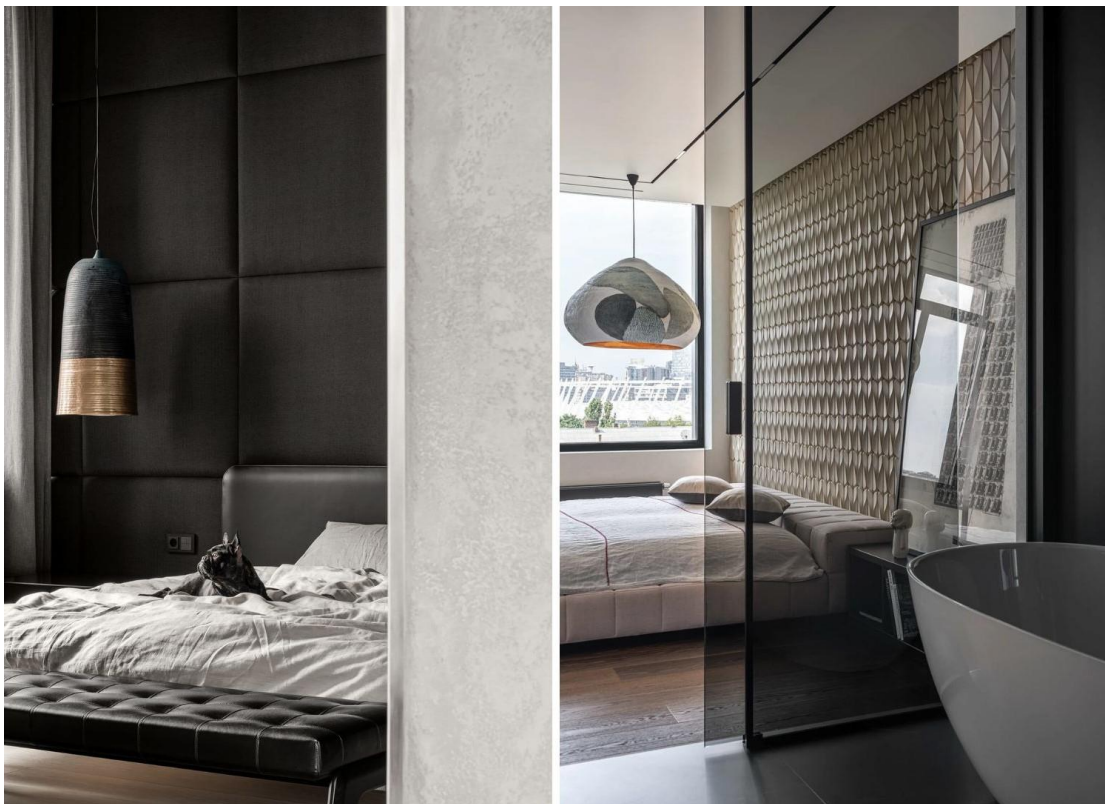

Рис.1.7. Проект Svitlo Apartment від Makhno Studio

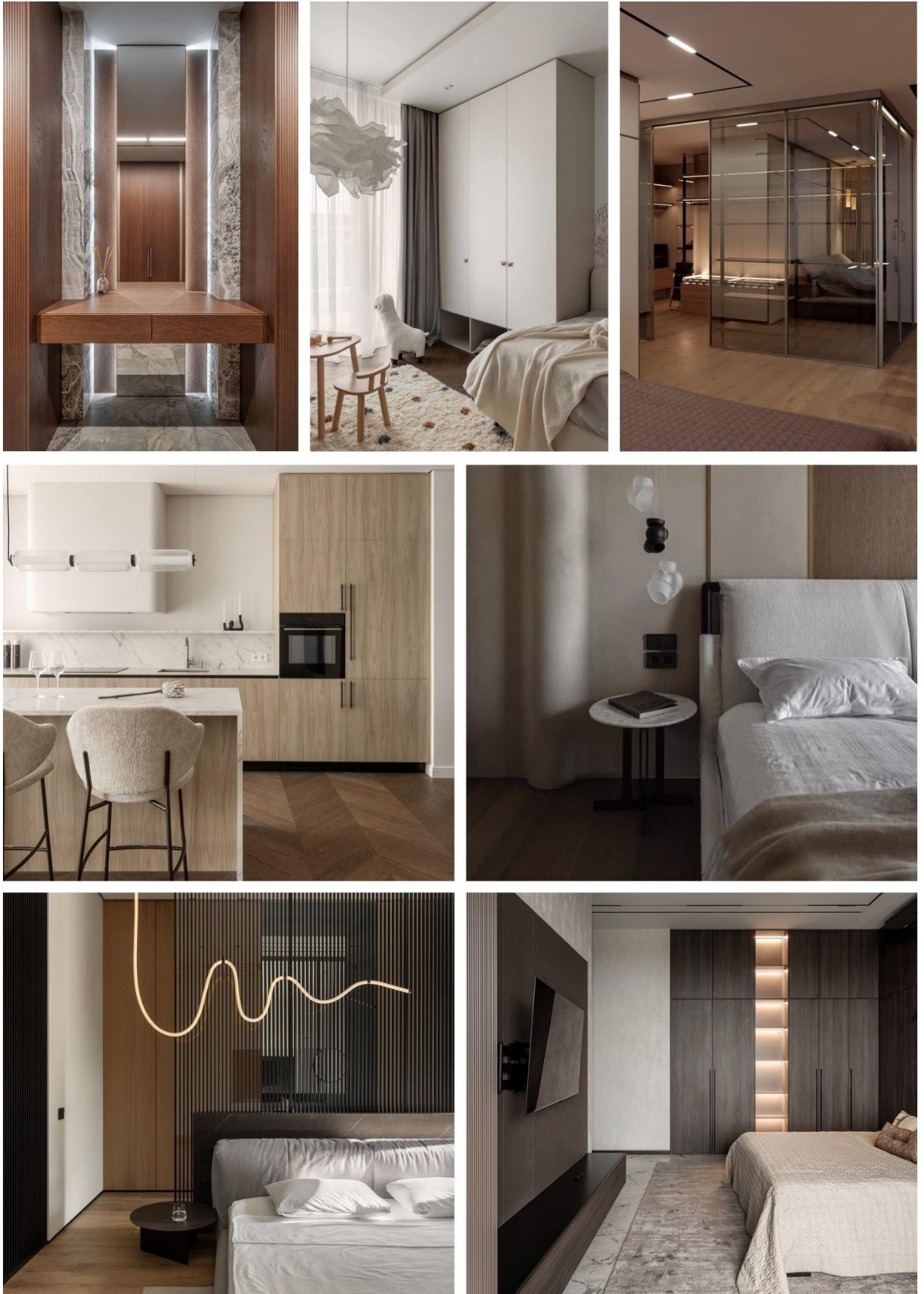

Рис.1.8. Проектні рішення від компанії Kubis

**ДОДАТОК Б. ПОШУКОВІ ЕСКІЗИ, ПЛАНУВАЛЬНЕ РІШЕННЯ,
ДИЗАЙН-РІШЕННЯ МЕБЛЕВОГО КОМПЛЕКТУ, ЕСКІЗ
ПРОЄКТНОЇ ГРАФІКИ**

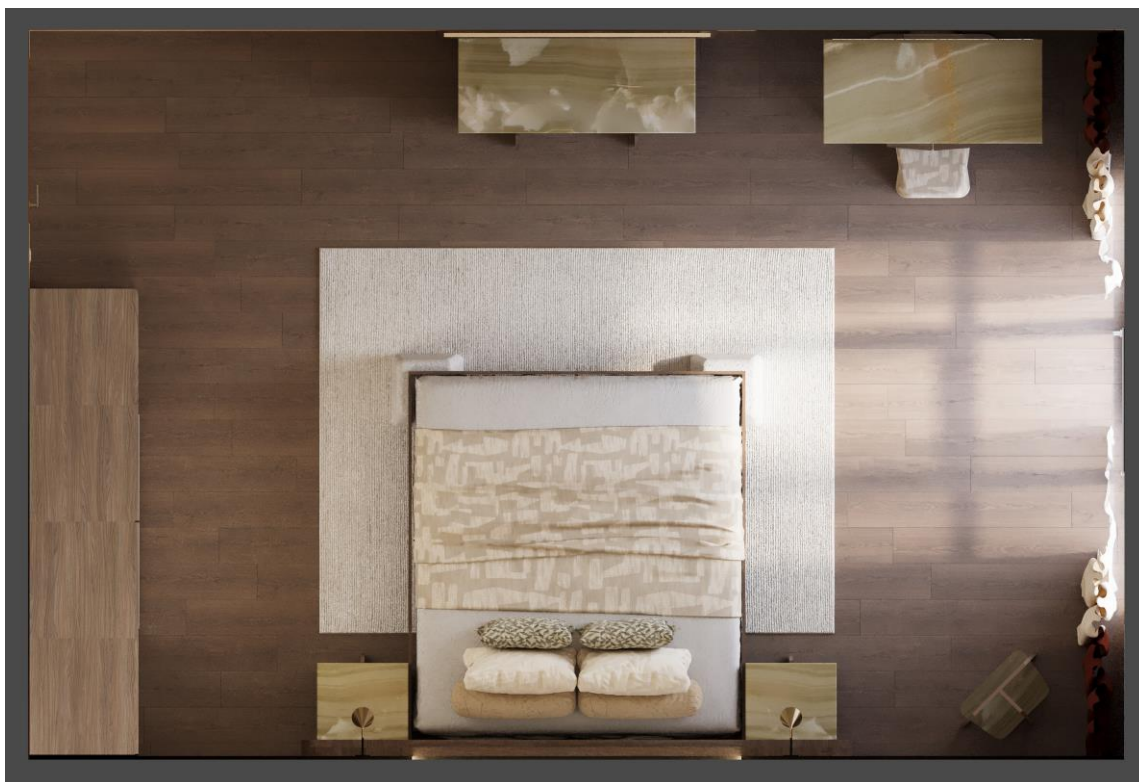

Рис.3.1. Планувальне рішення

Рис.3.2. Візуалізація ліжка

Рис.3.3. Візуалізація приліжкової тумби

Рис.3.4. Візуалізація туалетного столика та пуфа

Рис.3.5. Візуалізація комода

Рис.3.6. Візуалізація вішалки-рейла

Рис.3.7. Візуалізація шафи

Рис.3.8. Варіації комплекту

Рис.3.9. Мудборд (стилістичний)

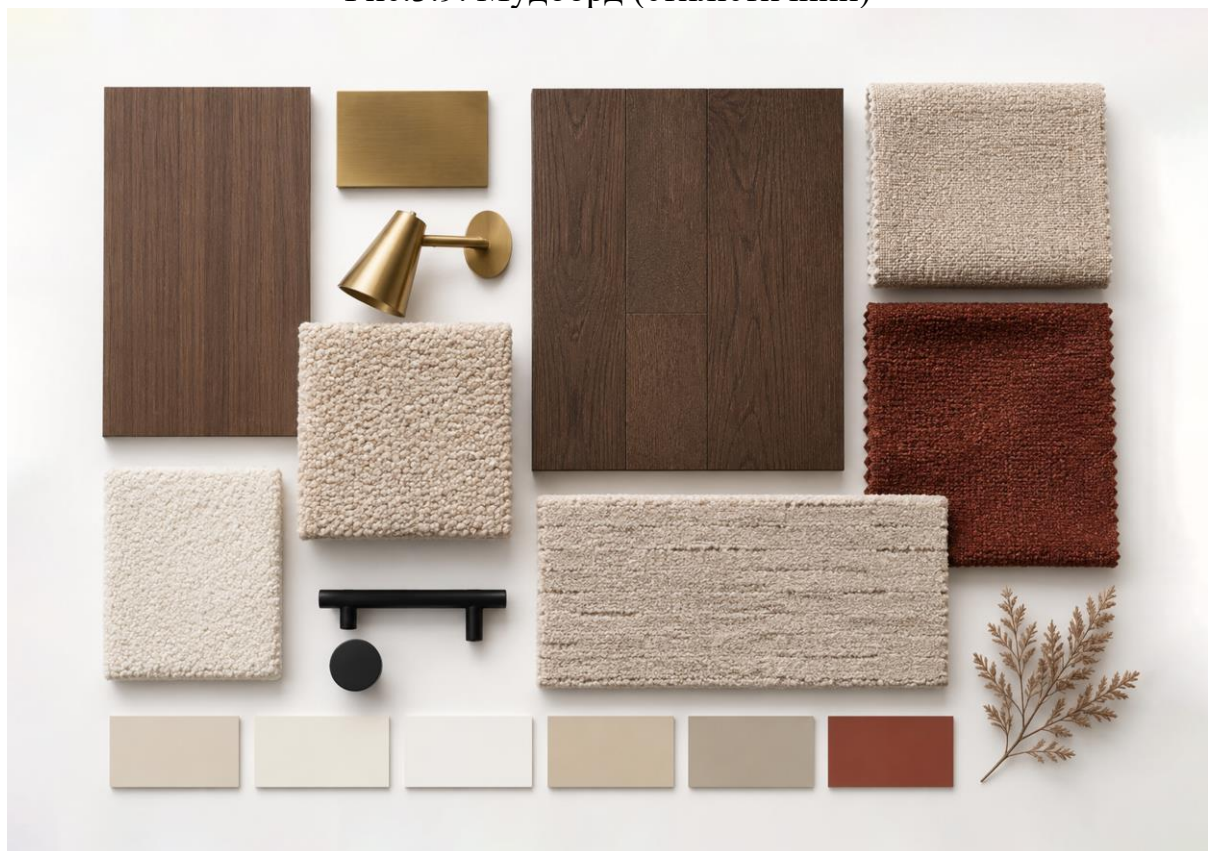

Рис.3.10. Мудборд (CMF-стратегія)

Рис.3.11. Візуалізація інтер'єру

Рис.3.12. Ескіз проєктної графіки

Рис.3.13. Макетна частина